

Γιορτάζοντας τον άγνωστο χρόνο (Γιώργος Ν. Παπαθανασόπουλος)

Categories : [ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ](#)

Date : 30 Δεκεμβρίου, 2012

Χαρές, πανηγύρια και, παρά την οικονομική κρίση, πανάκριβα ρεβεγιόν ετοιμάζονται για την έλευση του νέου έτους. Γιορτάζουμε κάτι το προφανές, το νέο έτος των 365 ημερών, ενώ αγνοούμε παντελώς τον χρόνο, ως ένα αντικειμενικό και απτό υπαρξιακό ζήτημα. Ο τρόπος της ζωής μας είναι συνέπεια των όσων μας έφεραν πολιτισμικά η Αναγέννηση και η Γαλλική Επανάσταση, αλλά και τα πολλά και εγκληματικά λάθη της εκκοσμηκευμένης Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας. Από τότε στον δυτικό τρόπο σκέψης και ζωής γιγαντώνεται η ανάπτυξη της αισθητικής και του αισθησιασμού και, αξιακά, παραφουσκώνονται οι τεχνολογικές δυνατότητες του ανθρώπου.

«Ιστορικά, ίσως ο ουμανισμός, η ιταλική και γαλλική Αναγέννηση, δηλώνουν την οριστική στροφή της Δύσης προς τον ηδονισμό, που είναι εκείνο που κοινά ονομάζεται «ατομισμός»... Η Γαλλική Επανάσταση είχε βέβαια μια τάση, κατά την αυταπάτη των δημιουργών της, οικουμενική' αλλά, επειδή δεν βασίζονταν πάνω στην πίστη στο Χριστό, κατάντησε να έχει σκοπό μια μορφή αφελούς ηδονισμού - ηδονιστές είναι οι σπουδαιότεροι, οι πιο γόνιμοι, θεωρητικοί της' αν αλλού διαφωνούν, είναι βέβαιο πως ως προς εκείνο που ονομάζουμε εμείς «ηδονισμός» ο Βολταίρ συμφωνεί με τον Ρουσσώ! Και ο Ρομπεσπιέρ με τον Ναπολέοντα!». (Γιώργου Σαραντάρη «Έργα», Τόμ. 2, σελ. 463, Βικελαία Δημοτική Βιβλιοθήκη, Ηράκλειο, 2006).

Η τραγωδία της Δύσης φθάνει στην αποκορύφωσή της, με, εν ονόματι μιας άναρχης και καταπιεστικής «ελευθερίας», την συν τω χρόνω αποδοχή και νομιμοποίηση από τα κράτη των φυσικών διαστροφών και την καταστροφή του συνειδησιακού, οικογενειακού και κοινωνικού ιστού, με την προώθηση ως φυσικού κάθε είδους καταστρεπτικού πάθους, πλην του ...καπνίσματος. Με την προώθηση των ιδεών αυτών, που θεωρητικά στηρίχθηκαν στη σκέψη των Φόιερμπαχ, Μαρξ και Φρόϊντ, ο άνθρωπος επειδή κινείται και κραυγάζει νομίζει ότι ζει. Στην ουσία, επειδή δεν πιστεύει σε τίποτε, άρα ούτε στην ύπαρξη, ούτε στη ζωή του είναι πεθαμένος.

Γράφει πάλι ο Γιώργος Σαραντάρης: » **Ο μαρξισμός και ο φροϋντισμός είναι θεωρίες που θυσιάζουν τον άνθρωπο στον θάνατο και δεν το γνωρίζουν.**

Είναι διαστροφές που γεννήθηκαν από έναν αχαλίνωτο ηδονισμό. Στην επιφάνεια χαρίζουν το μίσος, στο βάθος την πεποίθηση του θανάτου. Η ηδονή του θανάτου, του θανάτου όλου του κόσμου, τις διατρέχει». Πάρα κάτω ο ίδιος εξηγεί ότι η Δύση καλλιεργεί τη θνητή ζωή του ατόμου, την καλλωπίζει σύμφωνα μ' εκείνο το κριτήριο του έρωτα, που έχει μοναδική προοπτική τον θάνατο και τονίζει: «Η Δύση λησμονεί τον θάνατο, αλλά ο θάνατος είναι η κύρια υποστατική της προοπτική, ό,τι για τον Χριστιανό είναι ο Θεός, για τη Δύση είναι ο θάνατος**».**

Αντίθετα από τον ηδονισμό και τον υλισμό των Μαρξ και Φρόϊντ, η Γέννηση, η Ζωή, η Διδασκαλία και η Ανάσταση του Χριστού οδηγεί τον άνθρωπο στο αληθινό νόημα της ζωής, στην κατανόηση της αποστολής του ως ύπαρξης και στην αντίληψή του ότι ο θάνατος δεν υπάρχει, υπάρχει μόνο η αιωνιότητα, που υπερβαίνει τον χρόνο. Ο εξάίρετος θεολόγος και στοχαστής Βασ. Ν. Τατάκης γράφει στα Απομνημονεύματά του:

«Όταν μπορέσεις και δεις στο καθαρότερο νόημά τους, πέρα από κάθε σκοπιμότητα, νου, πνεύμα, ψυχή, τότε μπορείς να αντικρίσεις τον άνθρωπο ως φορέα τους...Τους θησαυρούς σου θα τους έχεις ανακαλύψει. Θησαυρούς που κανείς δεν μπορεί να σου δώσει, κανείς δεν μπορεί να σου πάρει. Έτσι θα μπεις στον δρόμο προς την αιωνιότητα. Έτσι θα καταλάβεις βαθιά τι είναι αιωνιότητα. Όχι απλώς θα κατανοήσεις, αλλά θα ζεις την αιωνιότητα, θα είσαι αιώνιος. Θα κολυμπάς σε πέλαγος αιωνιότητας, πέρα από τη φθαρτή στιγμή, πέρα από τη ροή του χρόνου».

Στην καθημερινότητά μας διαπιστώνουμε πως μέσα από τα ΜΜΕ μας παρουσιάζεται με ελκυστικό τρόπο η προσωρινή ηδονή και σχεδόν ποτέ οι συνέπειές της. Οι κυρίαρχοι του μαγικού κόσμου του θεάματος μας κάνουν πλύση εγκεφάλου και επιδιώκουν να μας επιβάλλουν να ζούμε σε μια παραίσθηση ευδαιμονίας και σε ένα κόσμο γεμάτο από υλιστική ή οθωμανική προπαγάνδα, σεξ, βία, αρρωστημένες φιλοδοξίες, ίντριγκες κι ακόμη τέρατα, εξωγήινους, υπερφυσικά όντα. Γενικά ο άνθρωπος παραγεμίζεται από τα ΜΜΕ με σκουπίδια και δεν αφήνεται να σκεφθεί το μέλλον του, να προβληματιστεί για τη ζωή του, να δει την πραγματικότητα. Και τελικά χάνουμε το ουσιαστικό, να έχουμε προσφέρει κάτι θετικό σ' αυτή τη ζωή. Ο βαθιά Χριστιανός λόγιος Ζήσιμος Λορεντζάτος έγραψε:

» Αφήνω τα άλλα. Πολλοί από μας θα φροντίζαμε τουλάχιστο την απόσβεση, να το πω έτσι, της ζωής που μας δόθηκε να ζήσομε στον κόσμο αυτό. Τρομερό... Δίχως έργο κανένα - μικρό ή μεγάλο δεν πειράζει, έργο να είναι- δεν γίνεται καμιά απόσβεση της ζωής που μας δόθηκε να ζήσομε.

Αυτό πάει να πει απόσβεση της ζωής γενικότερα, ένα παραμικρό έργο οποιοδήποτε- είτε βιοπάλης έργο, είτε στοχασμού ή και τέχνης έργο».

Καινούργια χρονιά θα γράψει το χρονολόγιο, αλλά εμείς οφείλουμε να κατανοούμε τον χρόνο και την αξία του, καθώς και τον προορισμό μας στη ζωή αυτή.-

(Πηγή: enromiosini.gr)